

★ IK ★ ARIO

La polla de deu

HEMEROTECA

nº14, 20 DURRUTIS - Desembre 1986 / Gener 1987.

ADHERIDOR A L'

ASSEMBLEA

• LIBERTARIA •

• BARCELONES

EN PUJOL TE LLUM PROPIA
DESDEL NO-PROCESSAMENT

Amics del Kokkel

Els prestesos subjectes revolucionaris que la metafísica de la revolució ha anat inventant -classe obrera, poble, majoria, veïns, ...- ja fa temps que no són altra cosa que ensomnis inexistents. Però no és fàcil prescindir-ne: formen part de la manera d'entendre el món i de relacionar-s'hi de molts. Comprendre en un instant que no existeixen i que al seu lloc sols hi ha el buit, ha estat un exercici mental massa gros per a un grapat de lluitadors dels anys 70, que han preferit retirar-se discretament de tota activitat, per no perdre l'oremus del tot. Avui gaudeixen d'un foradet dins del sistema i són ben feliços. El problema és els que encara no ho han descobert i continuen entestats en motivar els seus subjectes metafísics.

D'aquí han arrencat

moltes coses, però la més preocupant ara és la que podríem anomenar la maror light, com a gran tendència que va creixent des de fa uns anys. Ens referim a l'herètic "VOTA CNT", a la pringada electoral de la FACC dins l'Alternativa Verda, a les propostes de plomes reconegudament il·lustres, però també a postures de fora del moviment llibertari, un exponent indicatiu de les quals podria ser el pas a l'electoralisme i ja fa temps d'un dels durs dels anys 70, com és el PORE i a més de la mà del gairebé socialdemocràta PST - o, més recentment, les no tan asombroses propostes d'HB per formar govern inter-

TEORIC D'ESQUERRES RECERCANT AMB DELECTACIO UN SUBJECTE REVOLUCIONARI SENSE AMO PER A LA SEVA SECTA MISTIC- POLITICA.

classista amb la burgesia basca, que ha estat reflectit aquí en els seus escolanets amb el Front Patriotic del PSAN, la Taula Independentista de la Nova Falç i tot un seguit de mamonetjos amb la CRIDA com aportadora de masses.

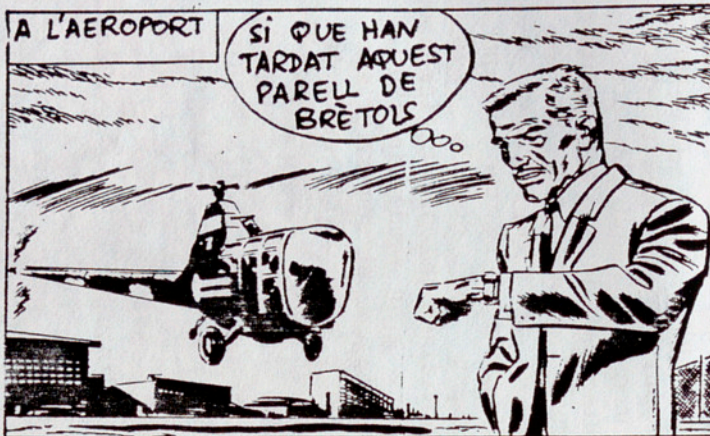
A més d'un li semblarà paradoxal que parlem d'heretgia quan justament nosaltres vam proposar el 1980 recuperar l'alliberament nacional per a l'anarkkkisme tot dient que "un moviment sols avança a partir d'heretgies", car sacsejava l'immobilisme ideològic d'unes organitzacions aleshores -i ara deu n'hi donar netament espanyolistes. Quedi clar doncs que aquí la constatació de l'existència d'una maror light no ve nomen pel fet d'anar a eleccions, sinó per tot un grapat de detalls més quotidians, que el confirmen com a gran tendència d'ara. Sembla que el seu silogisme sigui "el nostre subjecte revolucionari s'ha anat moderant / no ens mengem res amb el nostre radicalisme / doncs: integrem-nos". Un alt preu, per a sobre, tan minsos resultats. I si voleu paradoxes de debó, veieu com la maror ligh, havent relliscat en el pendent de la moderació per eixamplar

la seva base social, no nomésno l'eixample perquè el public potencial està més que repartit i pas-telejat ja, sinó que a més a més per una possible influència sobre aquest nou anarquisme latent que està sorgint a Barcelona. I quan es rellisca en el pendent de la moderació ja no es torna al punt inicial.

Un exemple de cretinada col·lectiva com votar si a l'OTAN -que és l'ex. més bestia que ara se'n acut però n'hi ha milers, i els pitjors, els quotidians- hauria tingut que servir per desfer aquesta imatge deformadora de la realitat, per comprendre que si en molts casos encara es pot parlar d'alienació, en molts d'altres cal parlar d'identi-

CONTRA LA SEVA PAU

GUERRA SOCIAL!!!!!!

ficació conscient amb el sistema. Però no ha estat així: repasseu revistes i revistetes de després del referendun i hi trobareu cent mil explicacions sociològiques que obstinadament donen voltes entorn

Un nou
subjecte
metafísic?

O una no-
va raó per
viure?

els seus subjectes metafísics, la seva raó per viure.

I la maror creu que estant així les coses mes val recercar aquell foradet dins del sistema: una part de nosaltres dins del sistema que acabarà esdevenint una part dels sistema dins nostre.

El debat entorn al subjecte revolucionari ja l'han tingut els àcrates de Barcelona fa 100 anys. Una important part va prescindir de conceptes com majoria, i van començar a parlar de l'individu rebel i prou. Aquest va ser el salt cap a la "propaganda pel fet", que encetaria una altra gran tendència dins

nostre, sovint arraconada per l'enlluernament obrerista: "la gimnàsia revolucionària" i les insurreccions anarquistes dels anys 30, els sectors intransigents que rebutjaren la participació de la CNT-FAI al govern i la militarització de les milícies i l'escanayament de la revolució, els "Amigos de Durruti" al maig del 37, els maquis llibertaris actuant abans i després de la desautorització de la CNT hivernada a l'exili, l'aportació teòrica i pràctica del MIL....Una gran tendència, basada no tant en la utilització de mètodes violents com en la

intransigència dels seus plantejaments.

La maror creixerà encara mes perquè va d'acord amb els nous temps (es potemoderna). Però a vegades val mes quedar-se a casa que deixar-se endur pel corrent.

Durant aquests darrers anys, alguns militants de CNT hem perseguit la idea de formar una ràdio lliure, dins de l'àmbit de l'organització. La lògica falta de recursos econòmics suficients; el poc interès amb què, dins dels sindicats, es recollien els comentaris en aquest sentit; la mancança mitjans tècnics per a l'emissió; tot això juntament i afegit als nostres propis criteris de prioritats- que determinaren que utilitzessim el nostre temps de militància en altres qüestions, abans del projecte de la ràdio-, determinaren que, fins avui, el projecte sigui tan sols això, projecte.

Existien a Barcelona ciutat diverses ràdios lliures que emetien a nivell de barri i que portaren unes postures ideològiques i organitzatives dins l'òrbita lliuradiotària, o propera a ella; Radio Agora, La Veu Impertinent, Radio Venus, En els últims temps totes han deixat d'emetre, o bé han paralitzat temporalment les seves emissions ... Això ha provocat que existissin un nombre dispers i

relativament quantios de persones que pul.lulaven per la ciutat i pels llocs de trobada lliuradiotària (CNT, Ateneus, trobades ecologistes, manifestacions, ...) amb una idea al cap i amb la intenció de muntar una emissora que recuperés les bones experiències anteriors i evités -o tractés d'evitar- errors passats,

No podia ser d'una altra forma, i va acabar passant que part d'aquesta gent ens vàrem donar cita un dia. Cuallà el projecte. Tots vàrem tenir interès en muntar una ràdio lliure a Barcelona. I cadascú va exposar el que podia aportar.

El resultat no és un equip de gent nombrós, qualificat i sobrat d'hores per dedicar-hi. No és tampoc el d'un col·lectiu amb un capital financer important. Ni tenim un emissor "feten" per sortir impressionant en el dial. Tenim, això sí, un grup compacte de gent experimentada en l'emissió, elaboració, planificació, control tècnic i pràcticament en el conjunt de labors pròpies d'una emissora. Amb un

material que pot suportar l'esforç d'emetre per a una part de Barcelona sota les nostres urpes i amb un volum de "pasta" que arriba per allò just.

Tenim, per tant, tot el bàsic per iniciar el rodatge d'una bona ràdio lliure, que comenci a emetre aviat amb la suficient qualitat i potència com per anar-se fent un lloc en el dial.

Portem més de dos mesos reunint-nos periòdicament i en aquest temps ens hem dedicat a deixar fixades les bases ideològiques i organitzatives de la ràdio, els criteris de qualitat de l'emissió i la distribució de tasques.

Començarem ara el període de les emissions de prova en baixa freqüència.

La CNT ens deixa utilitzar

provisionalment una part dels seus locals per els inicis de la emissora, Emisora que no serà de CNT perquè ni totes les persones ni res del material tècnic és de la CNT; perquè ni un duró surt del sindicat i perquè, com a projecte cultural, s'emmarca en la idea que el Moviment Llibertari no és sols la CNT, encara que sigui la més representativa de les seves organitzacions.

Els qui, afiliats a CNT, estem a la ràdio, hem plantejat el tema a tot el col·lectiu i queda suficientment clar que la CNT tindrà la prioritat que es mereixi en base de la seva labor. Ni fabricarem artificialment notícies ni les silenciarem.

Sol essent independent de partits i grups de pressió la CNT és i serà anarcosindicalista. Sols estan a prop, però fora, de CNT i de qualsevol altre grup del Moviment Llibertari KRAK RÀDIO serà una RADIO LLIBRE.

Krak Ràdio, tots els dimarts a les 20h. al C/Llúria 123.

**RADIO
KRAK!**

NOTA DE LA REDACCIÓ: abans de la FESTA DE LA A
varem preparar una reimpressió dels números endar
rerits d'IKARIA, que es van vendre ben aviat. Apro
fitant que ens n'han demanat algun més, estem pre
parant una segona reimpressió. Si vols completar
la col·lecció, demana els números que et faltin
al teu distribuïdor habitual.

CONTRA EL TERRORISME D'ESTAT DE LA LLEI ANTITERRORISTA

LA DESUNIO ESPANYOLA O LA INCAPACITAT D'UN ESTAT NACIO PER ESDEVENIR UNA AUTENTICA NACIO, ES FA PALESA PER LA FORMA D'APLICACIO DE LES LLEIS, A PARTIR DE LA INADEQUACIO D'AQUESTES PER UN ESTAT PLURINACIONAL COM ESPANYA (TOT I QUE ES DISCUTIBLE QUE LES LLEIS SIGUIN UTILS,...)

PER NOMENAR NOMES UNA SOLA D'AQUESTES LLEIS, TOT I SER LA MES FEIXISTITZANT I ESCANDALOSA DEL MOMENT, OBSERVAREM LA LLEI ANTITERRORISTA,

L'ESTAT PER A REPRODUIR-SE APLICA DOS METODES LA PROPAGANDA SEDUCTORA I LA COACCIO. EN EL CAS D'AQUESTA LLEI OBSERVEM EL SEGONS TIPUS D'ACCIO, PERO SUPERANT LA MATEIXA RAD D'ESTAT I ANANT MES ENLLA, PODEM OBSERVAR L'ACCIO AUTODESQUALIFICADORA QUE

PRACTICA EL PROPI ESTAT COM PRESO DE NACIONS,

ESPANYA O L'ESTAT QUE VOL SER NACIO, CREA EN EL PERIODE DE LA REFORMA DEMOCRATICA UNA LLEI QUE AMB UNA IDEA GLOBAL D'ANTITERRORISTA, ANAVA CLARAMENT DESTINADA A LA DISCRIMINACIO I PERSECUCIO COM A SUPOSATS INDIVIDUS SUBVERSIVS, DE TOT EL POBLE BASC, UNA LLEI QUE A PARTIR DE LA RACIONALITZACIO DEL MATEIX ESTAT, S'HAVIA D'APLICAR NOMES EN LA ZONA D'ACTIVITATS TERRORISTA, ES A DIR: EUSKADI, PERO VA SER APLICADA A TOT EL TERRITORI ESTATAL, PER TAL COM LES LLEIS D'UN ESTAT QUE VOL SER NACIO HAN DE SER NACIONALS, ES A DIR, PER A TOTS ELS SUBDITS DE LA "NACIO", VEIEM AIXI COM LA DITA LLEI

NATURAL TENDENCIA A LA
 FEIXISTITZACIO, UN ESTAT COM
 L'ESPANYOL, ARA VOLGUT DEMOCRATIC
 (TANT LI FA), LA PLURINACIONALITAT DE
 L'ESTAT NO POT AMAGAR-SE TOT I ELS
 ESFORÇOS MENATS PELS GOVERNS, LA
 COHERENCIA DE L'ESTAT-NACIO RESIDEIX
 EN LA VIFORMITZACIO PATRIOTICA DEL
 MATEIX ESTAT, COSA DEMOSTRATIVA DELA
 FEIXISTITZACIO ESTATAL,
 LLEIS TERRORISTES, PER EXEMPLE
 L'ANTITERRORISTA, I L'ACCIO FEIXISTA
 OCULTADE L'ESTAT, CONTINUEN AMENACANT
 LA SUPERVIVENCIA DE LA PERSONALITAT
 INDIVIDUAL, SOCIAL I NACIONAL,
 L'HERETGIA IDEOLOGICA, LA PROTESTA
 DIFERENCIADORA, L'OPOSICIO RADICAL A;
 EL TOTALITARISME ESTATAL, A LA

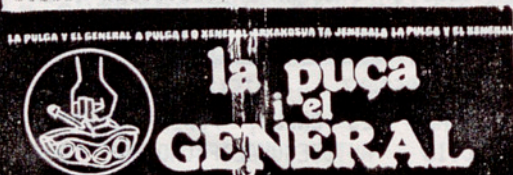
ANTITERRORRISTA VA ALÇANT ESCANDOLS
 EN LA SEVA APLICACIO (CAS ALMERIA, EL
 NANI,...) PERO ENLLA ON FA MES MAL I
 ON MES OPOSICIO REB ES A LA NACIO ON
 ANAVA DESTINADA; EUSKADI (ENCARA QUE
 TAMBE ELS HI VA MOLT BE PER A CASOS
 COM ELS TERRAKOS ALS PAISOS DELS
 KAPELLANS, O PER AL GRAPD, O PER ALS
 MOVIMENTS D'ALLIBERAMENT NACIONAL I/O
 SOCIAL),
 UNA LLEI COM L'ANTITERRORRISTA
 DESEMMASCARA L'ESTAT I MOSTRA LA SEVA
 CENTRALITZACIO POLITICA (I SI ES DIV
 DEMOCRATICA, ENCARA PITJOR), AL
 DESCONTROL I AUTONOMIA DE L'ESTAT, A
 LES ELITS DE PODER, ALS DESEQUILIBRIS
 I A LES DESIGUALTATS,... ES L' UNICA
 SOLUCIO

SKENA PELAT

FANZINE LLIBERTARI DE L'EMPORDÀ

SKENA PELAT, Ha aparegut el n.º 1
 d'aquest "fanzine llibertari de
 l'Empordà". Anarcoindependentista i
 més o menys vinculat a la F.A.-C.C.
 empordanesa, No cal dir que apareix
 tot en català. Amb una estètica força
 diferent a la que ens tenia
 acostumats la gent de L'Escala -
 recordeu aquells *La Campana de*
L'Empordà? - va tractant diversos
 temes d'actualitat comarcal i
 catalana. Inclou el còmic de la sèrie
El capità tronat, que acaba a hòsties
 amb la guàrdia civil i els marines de
 L'Estartit. Ara sols li manca tastar
 un mosso d'esquadra.

LA PUCA I EL GENERAL n.º 49
 Novembre- Desembre 1986, Revista
 anti- militarista i de contra-
 informació. Reapareix després de nou
 mesos d'absència. Hi trobareu tota la
 informació d'actes, trobades i adreces
 anti- militaristes, reportatges sobre
 el moviment anti- militarista i
 pacifista arreu, una part més
 assaigística amb articles de fons, un
 article llarg sobre els efectes de la
 medicina militar, novetats de
 llibres, etc. I en Joan i l'Oriol es
 pregunten on va el MOC. Amb una nova
 oferta de subscripcions col·lectives
 amb un 33% de descompte. Per a
 contactes ; c/ Cervantes 2 ppal,
 08002- Barcelona.

SODOMA

revista de
la màfia

CAMORRA

SODOMA & CAMORRA, revista de la màfia, n° 7, *SODOMA & CAMORRA* amb aquest número set ens consagra com el millor fanzine de Terrassa, i continuarà sobrevivint per a emmetzinar aquesta pútrida i nauseabunda ciutat de cent seixanta mil larves aletargades esperant una metamorfosi que no es produeix. Amb una entrevista central a Kortatu, el còmic de Vaseli i Lotus, informacions del rotllo, Terrassa, etc. En una línia independentista però sense matxacar gaire el lector i sense casar-se amb ningú, de vegades inclús amb alguna A per sota mà, C/ Maria, 20, 08221- Terrassa.

La Lletra

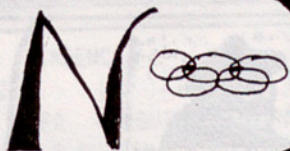
revista llibertària

LA LLETRA A n° 18, Octubre 1986, Revista llibertària impulsada conjuntament des de Reus i Barcelona i que aviat estrenarà corresponsalia a Ciutat de Mallorca. Amb informacions de la globalitat dels fronts de lluita. En procés de consolidació i creixement com la revista llibertària de les zones de parla catalana, però amb una oferta bilingüe. Una revista que tot i així cal impulsar.

SOROLLA'T

SOROLLA'T n° 1. Apareix aquesta revista d'expressió de les tribus dependents i independents de la Terra Alta i el Matarranya. Inclou els apartats d'ecologia, societat, còmic, etnologia, llengua, de fora i literari. Una iniciativa encoratjadora pel lloc on surt, amb una presentació de l' escola LLETRA A i sense pressupòsits ideològics concrets.

BAR
CEL
ONA

"dedicat" a en Cesc Alexandri
i als objectors que encara
són empresonats...

GRALLES...
GRALLES...
GRALLES...

"destil·lat" — amb tota la mala
llet possible — a la "Nova Icària
socialdemocràtica d'en Pasqual.

"LA DEMOCRACIA: RECOBRADA, PLENA I EFECTIVA. GRUPS
D'IDEES OPOSADES FAN PROPAGANDA I NO ES FAN NOSA...
LA CIUTAT, FINALMENT HA RECOBRAT TAMBE UNA NECESSA-
RIA NORMALITAT, LA CIUTAT COMENÇA A CONSTRUIR-SE
PENSANT I PENSADA PER A LES DIMENSIONS HUMANES.
QUIN GOIG DE PASSEJAR!...DIA BONIC..."

Ara lligo caps. No, no es tracta del programa d'u-
na agència de viatges... Tampoc no es tracta del
programa electoral del partit governant... Ah!

No; es tracta d'una "conversa" — un monòleg ma-
ragallia — entorn d'una passejada, de parella, de
diumenge per "BAR-CEL-ONA". Ahhh... Un orgasme, de
debó, un orgasme.

KOITUS INTERRUPTUS! Prou! L'òstia!

"KOITUS INTERRUPTUS" — LLEI D'ESTRANGERIA

"KOITUS INTERRUPTUS" — LLEI ANTI-TERRORISTA

OLIMPIADES

— KOITUS

INTERRUPTUS

— ISRAEL RECONEGUT, LÍBIA "EXI-
LIADA". FRONT POLISARIA, LLEIS
DE FUGA (freqüents, freqüents!)

"Pasma", "pasma", "pasma" i més "pasma".

Banquers contents, presència intrusiva, abusiva i disuassiva de l'Estat Policial O r w e ll. Tel·lèfons intervinguts. Estructures metali.litzades. Ascó. Vandellós. Cofrents. Repressió, repressió, repressió. Delinqüents.

Rebaixes. Publicitat. Diòxid de carbó (diòxids). Refrescs cangerígens. D'altres... merdes, cangerígenes sempre... Càncer de merda!

Presons d'alta seguredat. Desinformació. Desinformació per totes bandes. Satis-facció general, optimisme, índex d'inflació a la baixa, somriures governamentals...

KOITU4 INTERRUPTU4

(ansu a cagar)

TRES MUMOROTES D'AUDIENCIA
TRAVESTIS DE TOGA SULLADA
EL DRET VOLEN LLEVAR-NOS
D'ESTUDIAR EN LLENGUA NOSTRADA.

XORIGUERS QUE EN EL FRANQUISME
ENS POSAREN LA COVA A CASA,
LLADRES DE MANS BEN FINES,
HERODES DE CARA LLAVADA.

AVUI EMPERATS PEL PSOE
PROLONGUEN LA MASCARADA,
ES CREUEN SENYORS FEUDALS
PROPIETARIS DE VIDA I ANIMA.

PROU!! CLAMEM A VEU,
I TIRANT MA DE NAVALLA
TALLEM-LOS EN SEC EL LLEU
MENTRE ELS ESCOPIM A LA CARA.

L'ESTAT ET CONTROLA! DESCONTROLA'T SI POTS!!

Quan diem que l'Estat ens controla, no solem prendre la cosa massa seriosament, sabem que els socials, els polis de diferents marques, hisenda, l'empresa ... sovint estan interessats en algu de nosaltres, però poques vegades som conscients de la magnitud de l'aparell d'informació i control que disposa l'estat per fer-nos passar pel tub, fins i tot fent-nos creure que ens estem resistin amb èxit.

És particularment esgarrifós pensar que, sense comptar serveis privats d'empreses i grups de pressió, hi ha mitja dotzena llarga d'organismes ben

pensar que el control policial, pseudopolicial i parapolicial és molt més intens del que pensem; com exemple hi ha, entre altres, aquestes 5 històries;

La primera comença a Valladolid, on l'antena local del CESID envia una informació rutinaria a una adreça equivocada, el receptor obre el sobre i, en no constar remitent, envia el contingut a la persona citada en els documents annexes a l'informació. El resultat és una gran sorpresa per un professor d'institut lligat als moviments ANTI-OTAN i amant del cinema, algú ha estat recollint

dotats de calers i de personal dedicats íntegrament a observar-nos. Per fer-nos una idea de la terenyina informativa que ens envolcalla sols cal donar un cop d'ull a l'organigrama adjunt (Organigrama incomplet degut al caire secret de molts dels serveis representats i a la desinformació en que ens mantenen sobre aquest tema).

Més d'un sonriurà i pensarà: "Un altra cop els pel·liculeros jugant a ser perillosos enemics de l'estat". Per una part potser que no els i falti rao a qui pensi això, per l'altre hi ha suficients indicis per

informació sobre ell i seguint-li els passos des de molt aprop, intentant establir un nexa entre ell i l'ambaixada txeca, el motiu desencadenant va ser un cicle de cinema txec i les ganes de ficar als russos en la campanya antiotan. La segona història va d'un treballador de banca basc resident a Madrid. Arran d'un atemptat i d'un retard a l'entrada al treball un escamot de geipermans-geos assalta el seu habitatge i el fa polis. La tercera va d'un comunista d'un poble de Catalunya a qui es nega el permís d'armes de caça i com motiu se l'hi

dona una fitxa policial mantinguda al dia elaborada pels Serveis d'Informació de la Guardia Civil.

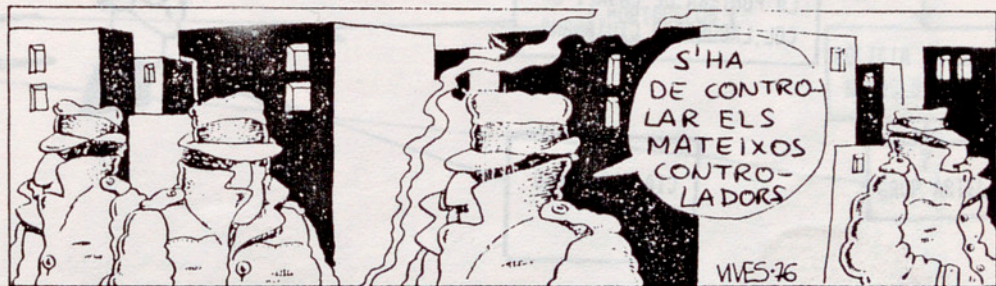
Una quarta història ja prou airejada i en mans dels tribunals és la del espionatge per part de la Policia als partits parlamentaris, qui podia pensar que el PC i AP fossin enemics de l'estat com els de la xapeta macaca.

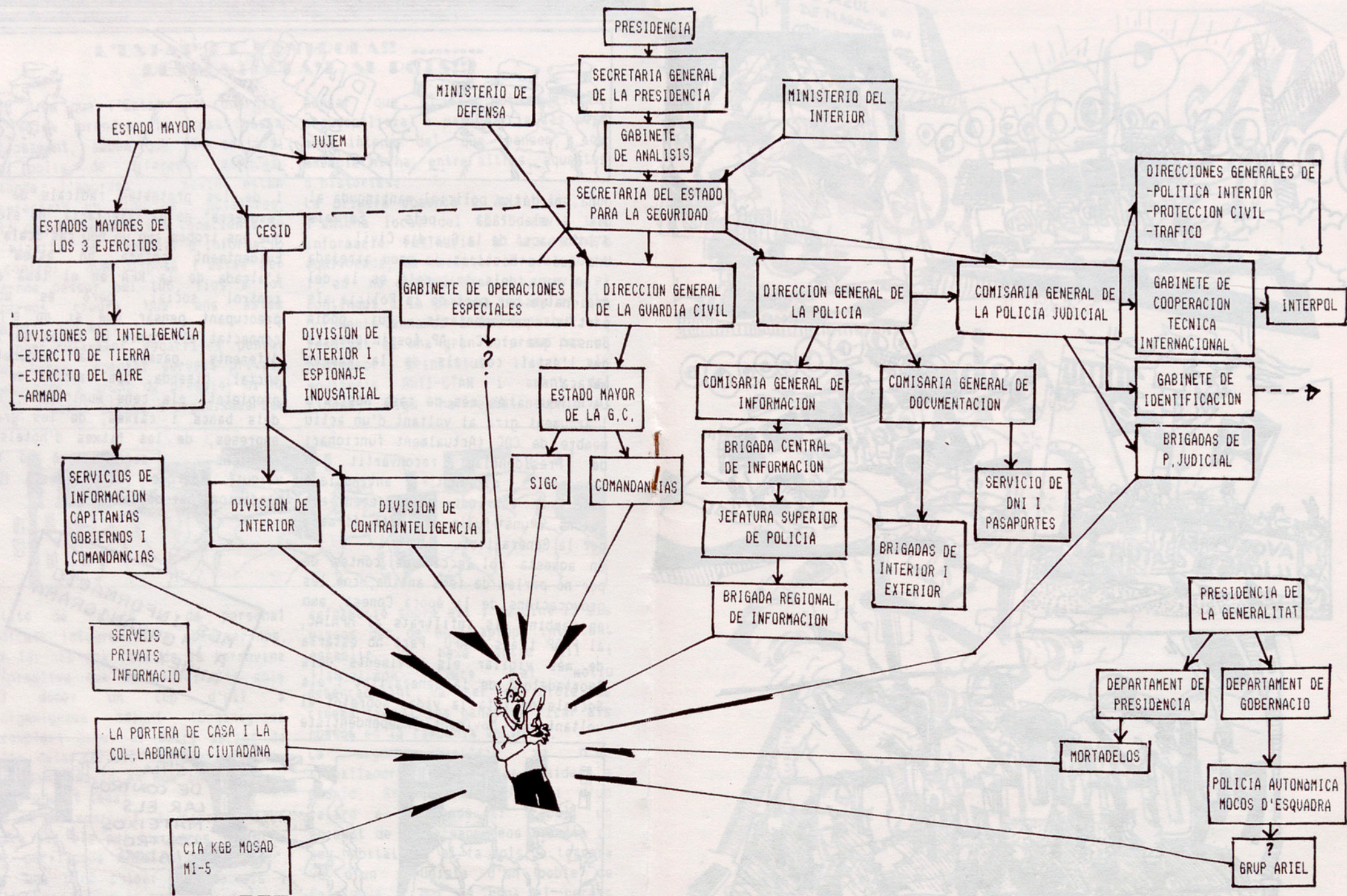
La cinquena és més de casa nostra i l'argument gira al voltant d'un actiu membre de CDC (Actualment funcionari de Presidència) reconvertit en temporal militant antinuclear intentant esbrinar quins eren els autors d'uns fulls apocrifs firmats per la Generalitat.

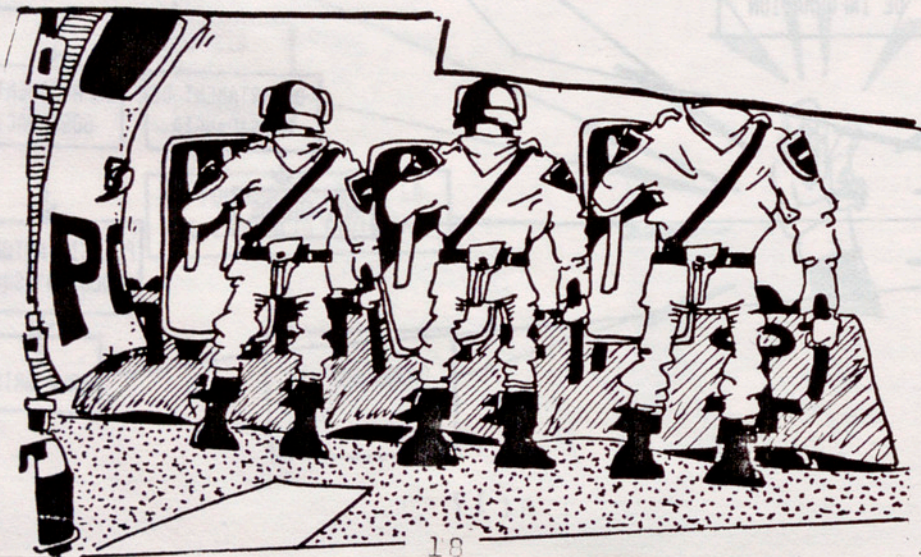
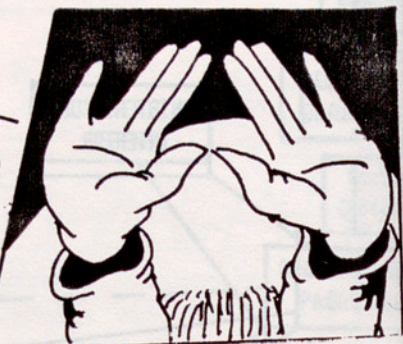
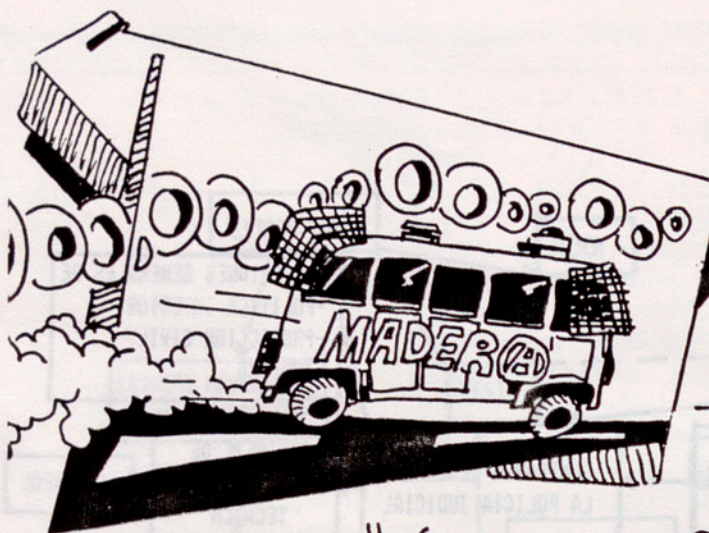
En aquesta col·lecció de contes de por no parlem de fets antics, com les provocacions de la època Conesa, amb en Gambin, els infiltrats al MPAIAC, al FRAP i als GRAPO. Però no estaria de més vigilar els moviments dels "mortadelos" de la Generalitat i els Socials de tota la vida, sobretot al voltant del Moviment Independentiste

i de les protestes radicals de la "esquerra" no parlamentaria, no sigui que ens trobem amb un nou càs Scala. Evidentment encara no estem a l'alçada de la RFA en el tema del control social, però és molt preocupant pensar que si no s'han connectat els bancs de dades de les diferents pasmes, la seguretat social, hisenda, les cambres de la propietat, els cens municipals, els dels bancs i caixes, de les grans empreses, de les fitxes d'hotels i pensions serà perquè no han volgut, perquè NINGU està en condicions per oposar-si,

MÉS INFORMACIÓ
A L'ORGANIGRAMA
ANNEX.

1 FESTA DE LA A

Com ja anunciàvem al num. anterior, els dies 31-oct, i 1 i 2 novembre s'ha celebrat a les cotxeres de sants la festa de la A, impulsada per l'assemblea llibertària del barcelonès i que pretenia ser un punt de trobada dels anarcos del barcelonès i rodalia i, segons com, també punt d'arrencada de noves mogudes. Per als que no heu pogut assistir direm que tots els actes han estat molt concorreguts. Als debats, amb algunes propostes de treball concretes, als recitals, especialment el de dissabte, que va desbordar totes les previsions, als tenderols, etc. Creiem que s'han aconseguit els objectius fixats: com a punt de confluència, pels molts contactes nous que s'han fet, com a punt de relleu, perquè s'ha demostrat que es pot cobrir un espai propi amb actes grans, i econòmicament, perquè s'ha cobert el pressupost de 650000 (comptant el

bar))(i s'ha tret un benefici de 220,000.

No obstant això, han quedat problemes pendents apart dels lògics d'organització. Un es com canalitzar aquest nou potencial que s'està agafant cap a accions, activitats o grups de treball concrets. I l'altre, la inhibició d'alguns dels grups que han anat passant per l'ALL, de tot el procés de la festa, autoexcloent-se en el moment de fer-ho, de tota la dinàmica que ara puguem endegar.

A les posteriors reunions de l'Assemblea llibertària s'ha acordat destinar els guanys de la festa a:

- una part servirà d'ajut propresos, a partir del grup antirepressiu que s'ha format a l'ateneu llibertari del Poble Sec.
- una altra part servirà per editar una cinta amb les actuacions de la nit del dissabte. Es pot treure per unes 125 pts/unitat com a preu de cost, xifra que fa pales l'abús dels preus dels circuits comercials. De passada informem que s'estan venen d'altres cintes: a Poble Sec trobareu la de Nicaragua Rok (Electroputos, La POLLA, Cicatriz, l'ODI, Kortatu i ELS ULTIMOS DE CUBA) per 60 durrutis.
- i la resta, unida als beneficis de la cinta, servirà per comprar una càmera de vídeo per a filmar les mogudes del rotlló i montar vídeos que serveixin de contrainformació.

2 LA MOGUDA ANTIMILI AL LUCINA MARIPILI

Aquest es el calendari d'accions per

demanar la llibertat del Cesc Alexandri -l'objector empresonat que es va declarar en vaga de fam el passat 20 d'octubre- i contra la mili i la llei d'objectio que ens ha facilitat el MILI-KK;

20 oct, comença la vaga de vaga, Cda dia hi ha encartellades davant el govern militar, Es comença ombrir Karcelona de pintades,

22 oct; 17 objectos ocupen una empresa de construccions militars al passeig nacional, hi ha 2 detinguts, 25oct,; Manifestgacio d'unes 1000 persones a rambles, Hi participen grallers, gegants i diables ja que en Cesc es movia en aquests ambients,

26oct, Concert de la coral de Cardedeu davant el govern militar Inov, mani de bicis recorrent barcelona, en acabar es fa una nova mani a rambles,

2 nov, Uns 50 objectorsfan un desdejuni a la pqa, st, jaume en solidaritat amb el 'esc que ja duia 13 dies de vaga de fam,

7-N unes 25 persones ocupen l'economat del govern militar

9-N Es fa una cadena humana davant l'hospital militar, on havia estat traslladat en cesc, La pasma es dedica a filmar tots els caretos de

les 500 persones presents, amb un equip que duia l'anagrama de TVE, fins que va arribar la mateixa TVE i es va descobrir tot el pastís, No es la primera vegada que la pasma ens filma, al loro,

La setmana del 10 al 14 de nov, la mare del cesc va realitzar gestions a la seu del ministeri de defensa, Alguns polítics professionals- l'Enric Truñó regidor de joventut del PSOE a Barna, enRecorder diputat de Ciu i el psuquero Espasa- s'apropen al cesc intentant endur-se el mèrit d'una sortida negociada, 14-N L'Alexandri abandona la vaga de fam, entrant en una situació legal que equivaldriaa una excedencia temporal del servei militar,

Per la tarda es presenta a l'AISS el llibre Guia Anti-mili, editat pel MILI-KK,

15-N Mes de 100 persones ocupen el negociat de quintes de l'ajuntament de Barna, ja dins d'una campanya més general contra la mili, donat que l'endemà es fa el sorteig de

LLIBERTAT OBJECTORS EMPRESONATS

quintos.

16-Nov coincidint amb el sorteig, hi ha una cremada col·lectiva de cartilles militars davant el govern militar.

21-Nov, manifestació anti-mili, amb unes 2000 persones. Estava previst un destroït ben fet, però una part del mili-kk es va fer enrera al darrer moment. Es van apedregar les finestres del govern militar. La no previsió va acabar amb diversos detinguts alguns d'ells pels mortadelos dels gossos de quadra quan increpaven els incondicionals del Pujol que festejaven a st., jaume el no processament del seu president. Són errors que cal no repetir.

LA GUIA ANTI-MILI EDITADA PEL MILI-KK, SERVEIX PER FER-SE UNA PRIMERA IDEA DEL QUE CAL FER PER PASSAR DE LA MILI AMB UN MINIM DE GARANTIES, SI BE SEMPRE ES RECOMANABLE PARLAR ABANS AMB ALGU DEL MOC, CONTE UNA 1a, PART DE VALORACIO ENTORN LA MILI, MOTIUS, CONDICIONS, VALORS, DESPRES ACLAREIX LA SITUACIO LEGAL PER A TOTS ELS CASOS: OBJECTOR, PROFUG, DESERTOR, I QUE ES POT FER EN CADA CAS, TAMB CONTE UN APARTAT "QUE POTS FER ALLA DINS? AMB VARIES NOCIONS PER A LA GENT QUE FINALMENT HA OPTAT PER ANAR-HI FINALMENT INCLOU TAMB EL TEXT DE LA INSTANCIA QUE CAL PRESENTAR PER DECLARAR-SE OBJECTOR I EL TEXT DE LA LLEI D'OBJECCIO, EL TROBAREU AL CASAL DE LA PAU, CERVANTES 2 pral, 2a., telf, 3183994.

en CESC ALEXANDRI ES A CASA EN REGIM DE PRESO ATENUADA, OI, OI, OI,

OI!!!!

3) La LLETRA A. ESTA MONTANT UNA xarxa de contrainformació amb les revistes SABOAJE (Màdrid), RESISTE (Vitòria), STOPO CONTROL (Saragossa) i NO-CONTROL (València). En aquests moments, la redacció de Barna és a punt de comprar un ordinador amb impressora, que faciliti i abarateixi la revista i que serveixi

de banc de dades,
Els gnoms de ciutat de Mallorca
s'han montat una corresponsalia a
les illes,
UN cop surti al proper num,
(principis de gener), s'haurà acabat
el primer any de la nova època i es
plantejarà si es fa el salt a la
bimensualitat,

4-Grups de l'Assemblea Llibertària.

A l'ateneu llibertari de l'Harmonia han estat a punt de desnonar-lo pels lloguers endarrerits. De moment s'ha pogut frenar el procés i no sols això, sinó que sembla reemprendre les activitats habituduals amb més ganes. Ja s'han rebut varies mostres de solidaritat econòmica però en calen més.

La F.A.-C.C. ens comunica que ha acordat paralitzar tota mena d'activitats, llevat del

grup empordanès. Aquesta decisió s'ha pres a la seva conferència de l'1 i 2 de Novembre a Ventalló, veient el poc creixement aconseguit fins el moment. La F.A.-C.C. entra ara en procés de reflexió interna fins veure si es torna a relançar o s'auto-disol.

Els grups ikària i Contracorrent ens hem confederat — a més de la coordinació que ja teníem pel fet d'estar a l'assemblea llibertària — tot i que cadascú mantindrà el seu nom i dinàmica específica. Aquesta confederació es produeix per la gran afinitat existent i pel fet de venir col·laborant estretament des de fa temps. A partir d'ara, doncs, aquest fanzine serà impulsat per ambdós.

Contracorrent ha tret el num. 3 dels seus "fulls anti-autoritaris", que duu el títol de "Manual per a detectar maltractaments als infants". El trobareu a la venda per ateneus.

KRAK-ràdio té previst montar un servei de contrainformació ràpida, instal·lant un contestador automàtic on poder anar deixant les informacions perquè després surtin als informatius.

5) MENSAKA EMPRESONAT.

La coordinadora de mensakes va convocar una mani per demanar la llibertat de Quim Mateo, detingut des del 15 d'Octubre.

KIRDI DE MENSAKAS

LLIBERTAT QUIM MATEO!

Ja és un gra massa el que la repressió s'està marcant amb nosaltres. No sols se'ns fa la pirula amb un conveni? d'autèntica misèria, i que empitjora encara més la nostra situació laboral, sinó que, a més, ens segresten un company i el foten a La Model, per l'únic delictes d'exercir un dels drets que la tan cacarejada Constitució

diu garantir.

La Coordinadora de Missagers no podem desentendren's d'aquests problemes. No sols tenim dret a lluitar per una millor situació laboral, sinó que, a més a més, també tenim el dret a expressar el que opinem sobre aquesta o l'altra qüestió que afectin la vida econòmica i social de la societat, doncs vivim inmersos en ella. I som ben conscients que pertanyem a la classe dels explotats.

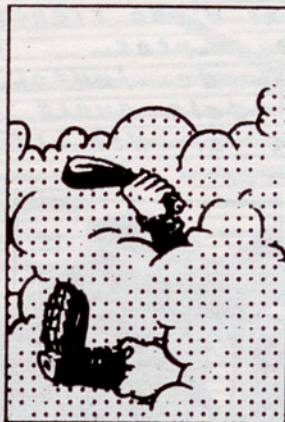
6) CONTRA LA REPRESSIO.

S'ha format una coordinadora anti-repressiva, amb participació de l'assemblea llibertària. En aquests moments està acabant un dossier sobre la repressió ara i aquí. Possiblement quan

aparegui aquest IKARIA ja el trobareu a la venda per ateneus. El 5 de Desembre va convocar una mani. contra la repressió, que es va poder fer malgrat ser il.legal (recordem algunes de les darreres manis. en que el punt de concentració estava ocupat per vint furgonetes, detencions, ahostiaments...). Es va apedrejar la Generalitat i els mossos d'esquadra, que el dia abans habien contra una concentració estudiantil. El mateix dia algu va fer un salt a la carretera de Sta. Eulalia, amb assalt al local del PsoE. Es va treure una octaveta

contra la repressió, des d' una perspectiva estrictament obrerista i en castella; aquesta gent encara no té clar que en la imposició d' una llengua forania també ha habut i hi ha repressió. Igualment cal dir dels Mensakes, amb el text que hem reproduït - traduït - mes amunt.

7) DONES. El 24 de Novembre varies persones s'encadenaven per demanar un avortament lliure i gratuït i en solidaritat amb les darreres detencions arreu de l'Imperi espanyol de gent auto-inculpada de practicar avortaments. Convocava la "Comissió pel Dret a l'Avortament". La pasma va detenir 12 persones, de les que va retenir-ne cinc. La mateixa nit, grups de gent es concentra davant de la comissaria on

romanien els detinguts.

L'endemà, 25, durant tot el dia hi va haver gent davant dels jutjats. Per la tarda hi va haver una concentració davant Wad-Ras, que finalment es va decidir a anar també a la Model, perquè un dels detinguts era un tiu. Ara mateix, aquesta gent es troba el carrer, previ pagament d'una fiança de 50.000 ptes., però pendent de judici, el primer dels quals està previst al dia 17 de Desembre.

8) CAS VIOLA. L'Audiència Imperial ha absolt en Carles Sastre i na Montserrat Tarragó "Tat", en el judici pel "Cas Viola". Recordem que el 25-1-78 un atemptat acabava amb Viola (ex-alcalde de Barcelona) i la seva dona. En Carles i la Tat havien estat detinguts

poc després per la similitud de l'atemptat de Viola amb el de Bultó (9-V-1.977), que la pasma els atribuïa. Es van beneficiar d'aquella amnistia de la "transició" i van aprofitar per fugir a l'Imperi Francès, ja que poc després el Tribunal Suprem anul·lava l'efecte d'aquella amnistia sobre ells. Van ser lligats el Gener de 1.985 quan volien travessar la frontera per Puigcerdà. Recordem, també, que per l'Octubre de 1.985, ambdós varen ser jutjats pel "Cas Bultó", sortint unes condempnes de 30 anys

per a ell i 4 per a ella.
 Per això, continuaran al
 maco malgrat l'absolució:
 Carabanchel, ell i a
 Yeserias, ella. A més,
 tenen pendent encara un
 altre judici per
 possessió d'armes en el
 moment de lligar-los a
 Puigcerda.

AMNISTIA
 TOTAL
 PRESONS
 DEMOLICIO!

El govern civil de Barcelona vol començar a posar mà dura contra els gitanos que viuen a les barraques i caravanes de Ripolllet-Sardanyola, tot aplicant-los la llei d'estrangeria. Fa uns anys ja es va demolir un campament gitano a la zona de Sardanyola-Montcada (a uns 500 metres de l'actual) i els seus habitants -legalment portuguesos- varen ser col·locats a la frontera de Portugal. Tant el Govern Civil com els ajuntaments de la zona consideren que de les 100 famílies que actualment estan acampades al riu Ripoll, sols quatre són "espanyols" mentre que la resta són "portuguesos". Per a una població essencialment nòmada que viu encara al marge del capitalisme, ser "espanyol" o "portuguès" depèn simplement del lloc on ha estat "donat d'alta" pels seus pares en el moment de néixer.

Algunes famílies estan intentant resistir "donant d'alta" els seus fills recent nascuts com "espanyols", fet que dificulta després l'expulsió de la família. Entre els països de la zona, la fredor és total; per ells el destí del gitano és la delinqüència o la mendicitat, són gent forània que cal foragitar quan abans. Sovint obliden que bona part d'ells també han estat forasters, que 20 o 30 anys enrera també recercaven prop del Ripoll curro i casa,

L'11 de Novembre, l'audiència territorial de València dicatava sentència anul·lant variats acords de la Universitat valenciana tendents a protegir l'ús del català a les aules. El seu sil·logisme és, en resum, aquest: "tothom parla el castellà però no tothom parla ni entén el valencià (No s'admet que allò sigui català)/parlar en valencià és un dret, però fer-ho en castellà és un deure/ambdós poden ser oficials però si el que cal és garantir-ne la comprensió de tothom, val més que us ho feu en castellà i us deixeu d'hòsties". Un sil·logisme basat en els drets de conquesta i molt similar a

la llei de "normalització lingüística" aprovada pel parlament de Catalunya o, sense anar tan lluny, a molts "fanzines del rotillo". Ja s'han fet un parell de manis a

Barcelona i una de supergrossa a València el 20 de Desembre. La llàstima és que ho estan capitalitzant els mangui-mamons de la FNEC i convergents de tots els colors.

El 22 de Desembre s'ha fet la primera acció contra la puja dels transports, consistent en pintar l'enllag de Catalunya i organitzar una col.lada col.lectiva. Se'n preparen més.

SOTA L'ASFALT LES LLAMBORDES

El 17 de Desembre ha estat una jornada de vagues i manis dels instituts. Els seus principals punts reivindicatius són: admissió dels no admesos a les facultats, supressió de la selectivitat, reducció de les taxes acadèmiques, manteniment dels exàmens de Setembre i dels nocturns, altres formes de representació dels estudiants, increment del presupost d'educació i d'altres.

Com es pot veure unes reivindicacions força

formaletes, ja s'han afanyat tots els mitjans de comunicació i totes les patums teòrico/culturals de "l'esquerra" a assenyalar que no volen canviar el món, que no és un nou maig del 68, que són molt realistes. La pasma no deu pensar el mateix vist el joc d'hòsties que varen repartir els monos a Madris i els gossos a la Pça de St. Jaume.

En Maravall s'afanya a "negociar", diu que ho negociarà tot, però que la universitat gratuïta seria injusta pels soferts

contribuents i que la universitat oberta a tothom és impossible. Això vol dir que no hi ha res a negociar i que es pensen, el senyor ministre i els seus il·lustres assessors tot ells "excombatents" per una "universitat democràtica", que donant llargues poden deixar podrir el moviment expontani (El POSI i la Nueva Claridad quasi ho han fet amb el seu Sindicato de Estudiantes) o bé recuperar-lo amb l'ajut dels titelles de les "associacions moderades" d'estudiants i del Concili Escolar de l'Estat.

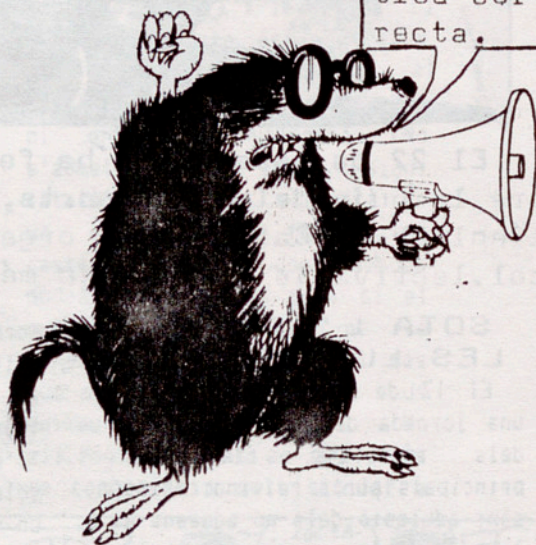
De fet, dins dels plans de reconversió social ultraliberal dissenyada pels tecnòcrates de l'Estat, la "Reforma" de la Universitat és imprescindible. El seu model ideal és senzillament Reaganià com es pot veure a la LGU: selectivitat econòmica, selectivitat social, rigidesa i jerarquia interna (Catedratics omnipotents), productivisme i anticreativitat, producció de titulats qualificats per "dirigir" un país "occidentalitzat" a tope,....

En aquest marc no sols és inacceptable el programa dels estudiants, sinó que qualsevol modificació de la situació actual serà en direcció oposada a les reivindicacions dels joves. Afirmar doncs que el moviment de batxillers és "realista" (En el sentit que ells donen al realisme) sols pot ser una cortina de fum per amagar la por que els hi fa

veure 200000 joves mobilitzats contra la seva política.

No es tracta, sens dubte d'un moviment revolucionari sino socialdemòcrata expontani (De tota manera no os fieu dels socialdemòcrates salvatjes), i segurament serà recuperat per tota l'esquerra del capital (Troskos, macacos, i joventuds variades de variats partits) que els portarà a l'hort de la seva "tàctica correcta". Però plantejar una

No admitiu provocacions.
Aneu a l'hort de la tàctica correcta.

universitat oberta a tots i gratuïta, com reivindicació impossible i utòpica que és pel vell món, té una engruneta de rebel·lió revolucionaria, malgrat que el que es reivindicui sigui una merda lligada amb un llaç rosa.

Es nota a faltar la

presència de la gent radical,
llibertària, autònoma,
enrotllada per donar un
caracter combatiu i radical a
la moguda, per superar la
tímida reivindicació
corporativa, és fòtut, perquè

gent ja n'hi ha, els instituts
estan plens de radicals al
carrer i estudiosos i formals a
l'aula, el que passa és que no
volen o no poden
autoorganitzar-se per aquests
temes,

